

La vida no saps mai on et portarà, i a Xavier Miret, que somniava a ser arquitecte, el va conduir cap al món de l'assessorament fiscal. Però no n'està gens penedit, li agrada la feina i ha treballat de valent per ser un bon professional. "Estava estudiant segon curs d'arquitectura quan el meu pare va morir i el seu soci em va proposar treballar amb ell. Jo sóc fill únic i la família sempre havia depès del despatx, així que vaig decidir acceptar l'oferta de Ramon Barenys." De primer, va intentar compaginar la feina a l'assessoria amb els estudis, però era molt complicat, "així que vaig pensar que el millor era enfocar la meua formació cap a l'economia i la fiscalitat, i ho vaig fer." El pare d'en Xavier, Joan Miret, no havia demanat mai al seu fill que es preparés per continuar el negoci que ell havia creat, però les circumstàncies el van portar a fer-ho. "Ell volia que tingués una formació universitària, però em deia que fes el que volgués, i per això em vaig decantar per l'arquitectura." El record que té del seu pare és el d'un home treballador i un gran viatger: "Arribava a casa just a temps per dir-me bona nit, perquè es passava el dia treballant per a un o altre client, però als estius viatjàvem per tot el món."

Després d'exercir uns anys amb el soci del seu pare, tanmateix, en Xavier va decidir establir-se pel seu compte: "Això era l'any 1989 i he continuat fins avui com a titular de l'assessoria amb cinc persones que col·laboren amb mi, entre elles la meua esposa Elisa." Dedicat sobretot a la fiscalitat, al despatx també es toquen altres parcel·les de l'assessorament empresarial: "Penso que avui dia hi ha uns lligams que tot ho interrelacionen. Ara és impensable signar un contracte administratiu entre dues persones sense preveure'n les conseqüències fiscals i fins i tot civils." A més, la gent del carrer cada vegada té més informació sobre aquest món: "Gairebé tothom es pot permetre el luxe de fer operacions financeres des d'un terminal instal·lat a casa seva, i això li comporta tenir una informació fiscal. Per aquesta mateixa raó, els governants ens poden enganyar molt poc. Fa vint anys es deien barbaritats que ara ja no es poden dir, perquè encara que la gent no conegui el fons d'una normativa, sí que en té unes nocions."

No obstant aquest major coneixement de les normes i de la fiscalitat, els empresaris continuen necessitant els serveis dels assessors externs: "Dins d'una companyia hi pot haver l'assessor econòmic, que és aquell que té una visió molt global de l'empresa, que la coneix a fons i que dissenya l'estratègia econòmica a seguir, però també cal que s'assegui a parlar amb la persona externa a l'empresa que té una gran experiència i coneixements en altres firmes que li permeten fer una labor fonamental perquè les actuacions de l'empresari no tinguin conseqüències fiscals greus." D'altra banda, aquest assessor extern coneix diferents sectors i col·lectius, cosa que enriqueix la seva feina: "No és el mateix parlar amb empreses de construcció que amb editorials o amb tallers mecànics, perquè cada una té una particularitat molt concreta i tu pots xuclar-ne elements." Per estar al dia, de totes formes, no n'hi ha prou amb conèixer diverses empreses i la seva problemàtica: "El que m'angoixa és que em falten hores per llegir, per amagar-me de normativa, i no solament d'aquesta qüestió, perquè l'important és també estar al cas de totes les publicacions professionals, les interpretacions de la norma, comentaris, sentències. No s'entén que

l'Administració caigui en el vici de publicar cada any dues, tres o quatre lleis els darrers dies de desembre, i que aquestes entrin en vigor el primer de gener. La immediatesa d'Internet et dona una certa tranquil·litat, però de totes maneres no n'hi ha prou, el que seria desitjable fóra que aquesta llei s'aprovés a mitjan novembre i que tots els professionals tinguéssim temps d'estudiar-la i de poder dissenyar determinades estratègies per als nostres empresaris. En aquest país han fracassat moltes inversions perquè de la nit al dia s'han canviat normatives de tipus fiscal."

Sembla que a mesura que passen els anys, els empresaris i també els particulars són cada vegada més conscients dels seus deures fiscals. "La gran reforma del 1978 va canviar el sistema, i a la gent li va costar adaptar-s'hi, però es va entendre força que la llei tenia una bondat bastant important, perquè era molt generalitzadora." Malgrat això, però, encara hi ha col·lectius als quals costa complir: "El problema és que estem demanant a un empresari, que hem obligat a fer-se autònom perquè va de casa en casa arreglant aixetes, per exemple, que compleixi unes obligacions administratives comptables importants, i per a ell això és molt complicat." Només un professional de l'assessorament el pot ajudar a tenir tots els papers en regla davant l'Administració: "Ens hem vist obligats a ajudar en tota aquesta implantació. A vegades només ens falta l'estola del confessor, però suposo que n'hi ha molts que agraeixen la feina que hem fet." La cultura empresarial del nostre país, doncs, ha canviat: "L'empresa familiar, que és la que més predomina a Catalunya, ha passat d'una forma de gestionar-se amb una normativa a una altra d'absolutament diferent. Per això hem hagut de fer pedagogia constant, i canviar a una persona els hàbits de portar la seva empresa costa, i molt. T'ajuda el fet que hi hagi fills decidits a continuar el negoci familiar, perquè ells ja tenen una altra visió de com funciona tot plegat, i la cosa resulta una mica més fàcil."

El que va ajudar a modernitzar el país segons el parer d'en Xavier, tanmateix, no va ser la reforma del 1978, sinó la implantació de l'IVA, que "va obligar les empreses a entrar en un circuit d'expedició de factures, de control, que no es portava. Jo recordo haver-me'n trobat que encara funcionaven amb dos ganxos darrere la porta, un per a les entrades i l'altre per a les sortides, i eren empreses que movien força diners." Encara existia al nostre país, l'any 1986, la filosofia segons la qual si hi havia diners al calaix les coses anaven bé: "Tocava explicar-los que tenir diners al calaix i alhora un magatzem ple no significava dur una bona gestió de l'empresa. Però la tasca del nostre despatx no és la de gestionar sinó marcar unes pautes i avançar quines conseqüències fiscals pot tenir la gestió que estan fent." Per altra banda, hi ha hagut un canvi en les inspeccions d'Hisenda: "També han sofert una evolució important, ara té molta informació dels contribuents, i això ho hem d'entendre i assumir, no podem anar allà a fer un mercadeig, hem de demostrar els coneixements que tenim com a professionals i fer que els nostres clients en surtin amb bona nota." I afegeix: "La primera experiència que vaig viure davant la inspecció és anterior a l'any 1986, i allò sí que era com el mercat del peix. Ara anem amb uns fets objectius."

**“Avui dia hi ha uns
l·ligams que tot ho
interrelacionen;
ara és impensable
signar un contracte
sense preveure’n les
conseqüències fiscals”**

Xavier Miret - Barcelona (Barcelonès)